

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๐)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๑ ได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับตามมาตรฐานฝีมือ และมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๓ สาขาอาชีพ โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นเกณฑ์วัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๔) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“มาตรฐานฝีมือ” หมายความว่า มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ข้อ ๓ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับ ให้เป็นดังนี้

(๑) สาขาอาชีพช่างกลึง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสามสิบบาท

(๒) สาขาอาชีพช่างควบคุมเครื่องกลึง CNC ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยเจ็ดสิบห้าบาท

(๓) สาขาอาชีพช่างควบคุมเครื่อง Wire Cut ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๔) สาขาอาชีพช่างเชื่อมอาร์กโลหะด้วยมือ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสามสิบบาท

(๕) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้าภายนอกอาคาร ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท

(๖) สาขาอาชีพช่างโทรคมนาคม (ไมโครเวฟและการสื่อสารดาวเทียม) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท

(๗) สาขาอาชีพช่างควบคุมระบบโปรแกรมเมเบิลลอจิกคอนโทรลเลอร์ (Programmable Logic Controller : PLC) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบบาท

(๘) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้าสำหรับอุตสาหกรรมการจัดงานประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล และการแสดงสินค้า (MICE : Meetings Incentives Conventions Exhibitions) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท

(๙) สาขาอาชีพช่างติดตั้งระบบโซลาร์เซลล์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท

(๑๐) สาขาอาชีพพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยนต์ไฟฟ้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละ สี่ร้อยสามสิบบาท

(๑๑) สาขาอาชีพพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยนต์ใช้เครื่องยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่า วันละสี่ร้อยสามสิบบาท

(๑๒) สาขาอาชีพช่างตั้งศูนย์และถ่วงล้อรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อย สิบห้าบาท

(๑๓) สาขาอาชีพช่างซ่อมรถจักรยานยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบบาท ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๑๓) คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง ข้อ ๕ นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานในตำแหน่งงานหรือลักษณะงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะครอบคลุมมาตรฐานฝีมือนั้นทั้งหมด หรือส่วนหนึ่งส่วนใดก็ตาม ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ในสาขาอาชีพและระดับนั้น

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้สิทธิให้ยื่นหนังสือรับรองว่าเป็น ผู้ผ่านการทดสอบ มาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้นแก่นายจ้างโดยเร็ว

เมื่อนายจ้างได้รับหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้จ่ายค่าจ้างตามอัตราในประกาศนี้ให้แก่ ลูกจ้างนับแต่วันที่ได้นหนังสือรับรองเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายสุทธิ สุโกศล)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

คำชี้แจง
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๐)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม กลุ่มสาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ และกลุ่มสาขาอาชีพช่างเครื่องกล รวม ๑๓ สาขาอาชีพ โดยให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ดังนั้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๒. ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้ศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดไว้ โดยวัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ และความสามารถ ซึ่งในการจัดทำอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเพื่อศึกษาและจัดทำร่างอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๓ สาขาอาชีพ โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

๓. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดขึ้นในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม กลุ่มสาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ และกลุ่มสาขาอาชีพช่างเครื่องกล รวม ๑๓ สาขาอาชีพ สรุปได้ดังนี้

๔.๑ นิยาม ตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า การทดสอบฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้แก่ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ผู้ประกอบการ หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือธุรกิจอื่น ทั้งที่เป็นนายจ้างและมีใช้นายจ้างของผู้รับบริการฝึก

นายจ้าง หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

ลูกจ้าง หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

นายทะเบียน หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย
อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๔.๒ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ รายละเอียด
เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ

๕. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างนี้อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟัง
ความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้นายจ้างสามารถ
ประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข ซึ่งเมื่อศึกษาและพิจารณาข้อมูล ตามหลักเกณฑ์
จะเห็นได้ว่าแต่ละสาขาอาชีพมีมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมที่จะกำหนดอัตราค่าจ้าง
ตามมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกันตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับนั้น ๆ

๖. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง
ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างที่จ้าง
ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไร
ในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงาน
ไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี หรือมิได้ให้ลูกจ้างทำงาน
ในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม^๑ ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์
การตัด เก็บเกี่ยวพืชผล การทำนุบำรุงดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์
การเก็บบรรดาสิ่งทิ้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟืน กาน โคน ลิด เลื่อย ฝ่า ถาก ทอน ขุด
ชักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหาของป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้านา
หรือพื้นที่ราบ ซึ่งทำเป็นคันกั้นน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่มีใช้การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยง
จับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ่อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๗. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือนี้มุ่งที่จะคุ้มครองลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือ
แรงงานแห่งชาติในแต่ละสาขาอาชีพและแต่ละระดับ ให้ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๘. นายจ้างที่จ้างลูกจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ให้จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่า
อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนด ไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วย หรือเพศใด สำหรับนายจ้าง
รายใดได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติ
ถูกต้องตามกฎหมายค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแล้ว ส่วนนายจ้างรายใดที่ยังจ่ายน้อยกว่าค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ
ให้ปรับค่าจ้างให้ไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

^๑ คำชี้แจงกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทรวงแรงงาน เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

สรุปมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถที่สำคัญ)
และอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๓ สาขาอาชีพ

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑. กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ได้แก่	
๑.๑ สาขาอาชีพช่างกลึง	
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องกลึงเบื้องต้น ติดตั้งมีดกลึงสำหรับงานกลึงปอก ปาดหน้า กลึงเรียบ กลึงขึ้นลายและกลึงตัดชิ้นงาน ปรับความเร็วและอัตราป้อน เพื่อกลึงชิ้นงานตามแบบสั่งงานการผลิตได้ กลึงเกลียวตัววี (V-Shape) ภายนอก	๔๖๐
ระดับ ๒ หมายถึง ช่างที่มีความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องกลึงเบื้องต้น ติดตั้งมีดกลึงสำหรับงานกลึงตกร่อง กลึงรัศมี กลึงบารัศมี กลึงรูปทรงใด ๆ และกลึงเกลียวสี่เหลี่ยมคางหมู คว้านรู กลึงบ่า กลึงเกลียว และกลึงตกร่องรูใน ปรับความเร็วและอัตราป้อน เพื่อกลึงชิ้นงานตามแบบสั่งงานการผลิตได้	๕๕๐
ระดับ ๓ หมายถึง ช่างที่มีความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องกลึงเบื้องต้น เจียรระโนงานด้วยอุปกรณ์เจียรระโนบนเครื่องกลึง ติดตั้งมีดกลึงสำหรับงานกลึงเกลียว กลึงเยื้องศูนย์ และตรวจสอบระยะเยื้องศูนย์ ปรับความเร็วและอัตราป้อน เพื่อกลึงชิ้นงานตามแบบสั่งงานการผลิตได้	๖๓๐
๑.๒ สาขาอาชีพช่างควบคุมเครื่องกลึง CNC	
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องกลึงเบื้องต้น ใช้งานเครื่องกลึง CNC ถอดเปลี่ยนเครื่องมือตัดที่ชำรุด ชดเชยค่าเครื่องมือตัด เพื่อกลึงชิ้นงานตามแบบสั่งงานการผลิตได้	๔๗๐
ระดับ ๒ หมายถึง ช่างที่มีความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องกลึงเบื้องต้น เลือกรุ่นเครื่องมือและติดตั้งเครื่องมือ ป้อนข้อมูลเครื่องมือตัดเข้าเครื่องกลึง CNC ใช้งานเครื่องกลึง CNC ปรับค่าเงื่อนไขต่าง ๆ ในงานกลึง เพื่อกลึงชิ้นงานตามแบบสั่งงานการผลิตได้	๕๕๕
ระดับ ๓ หมายถึง ช่างที่มีความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องกลึงเบื้องต้น วิเคราะห์ขั้นตอนการกลึง เลือกรุ่นเครื่องมือ และติดตั้งเครื่องมือ เขียนและตรวจสอบเอ็นซีโปรแกรม กำหนดจุดและวิธีการตรวจสอบขนาดของชิ้นงานได้	๖๗๕
๑.๓ สาขาอาชีพช่างควบคุมเครื่อง Wire Cut	
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องจักรเบื้องต้น อ่านแบบเครื่องกลึงเบื้องต้น เตรียมและตรวจสอบชิ้นงาน จำลองการทำงานของชุดคำสั่งบนจอภาพและการทำงานจริง ปฏิบัติงานบนเครื่อง Wire Cut แก้ไขค่าพารามิเตอร์เพื่อผลิตชิ้นงานได้ตามแบบสั่งงานการผลิต	๔๘๐

<p style="text-align: center;">มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)</p>	<p style="text-align: center;">อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า</p>
<p>๑.๔ สาขาอาชีพช่างเชื่อมอาร์กโลหะด้วยมือ</p>	
<p>ระดับ ๑ หมายถึง ช่างเชื่อมที่มีความรู้ความสามารถในการเตรียมความพร้อมก่อนการปฏิบัติงาน ในด้านสถานที่ปฏิบัติงาน เครื่องเชื่อม อุปกรณ์ เครื่องมือทั่วไป เครื่องมือวัดวัสดุชิ้นงาน อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และลวดเชื่อมตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม มีความรู้ความสามารถในการประกอบชิ้นงานเชื่อมตามแบบปรับกระแสไฟเชื่อม ปรับใช้พารามิเตอร์ในการเชื่อมงานที่เหมาะสม เชื่อมชิ้นงานเหล็กกล้าคาร์บอนโดยกระบวนการเชื่อมแบบหลอมละลายที่ใช้ลวดเชื่อมหุ้มฟลักซ์รอยต่อรูปตัวที (T-Joint) ในลักษณะการเชื่อมแผ่นเหล็กกับแผ่นเหล็กและแผ่นเหล็กกับท่อ ในตำแหน่งท่าเชื่อม ตามมาตรฐาน ISO 9606-1 ให้มีคุณภาพแนวเชื่อมตามมาตรฐาน ISO 5817 โดยการจับยึดชิ้นงานในตำแหน่งท่าเชื่อมที่ถูกต้อง เชื่อมชิ้นงานตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อมทำความสะอาดชิ้นงานเชื่อม ตรวจสอบแนวเชื่อมและชิ้นงานเชื่อมด้วยตนเองก่อนส่งชิ้นงาน รวมถึงตรวจสอบเครื่องมือหลังการใช้งาน จัดเก็บเครื่องมือ จัดเก็บลวดเชื่อม ทำความสะอาดเครื่องเชื่อม พร้อมอุปกรณ์ประกอบ จัดเก็บสถานที่ปฏิบัติงาน โดยปฏิบัติงานตามหลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย</p>	<p style="text-align: center;">๔๖๕</p>
<p>ระดับ ๒ หมายถึง ช่างเชื่อมที่มีความรู้ความสามารถในการเตรียมความพร้อมก่อนการปฏิบัติงาน ในด้านสถานที่ปฏิบัติงาน เครื่องเชื่อม อุปกรณ์ เครื่องมือทั่วไป เครื่องมือวัดวัสดุชิ้นงาน อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และลวดเชื่อมตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม มีความรู้ความสามารถในการประกอบชิ้นงานเชื่อมตามแบบปรับกระแสไฟเชื่อม ปรับใช้พารามิเตอร์ในการเชื่อมงานที่เหมาะสม เชื่อมชิ้นงานเหล็กกล้าคาร์บอนโดยกระบวนการเชื่อมแบบหลอมละลายที่ใช้ลวดเชื่อมหุ้มฟลักซ์รอยต่อชน (Butt Joint) ในลักษณะการเชื่อมแผ่นเหล็กกับแผ่นเหล็กในตำแหน่งท่าเชื่อม ตามมาตรฐาน ISO 9606-1 ให้มีคุณภาพแนวเชื่อม ตามมาตรฐาน ISO 5817 โดยการจับยึดชิ้นงานในตำแหน่งท่าเชื่อมที่ถูกต้อง เชื่อมชิ้นงานตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม ทำความสะอาดชิ้นงานเชื่อม ตรวจสอบแนวเชื่อมและชิ้นงานเชื่อมด้วยตนเองก่อนส่งชิ้นงาน รวมถึงตรวจสอบเครื่องมือหลังการใช้งาน จัดเก็บเครื่องมือ จัดเก็บลวดเชื่อม ทำความสะอาดเครื่องเชื่อมพร้อมอุปกรณ์ประกอบ จัดเก็บสถานที่ปฏิบัติงาน โดยปฏิบัติงานตามหลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย</p>	<p style="text-align: center;">๕๕๐</p>
<p>ระดับ ๓ หมายถึง ช่างเชื่อมที่มีความรู้ความสามารถในการเตรียมความพร้อมก่อนการปฏิบัติงาน ในด้านสถานที่ปฏิบัติงาน เครื่องเชื่อม อุปกรณ์ เครื่องมือทั่วไป เครื่องมือวัดวัสดุชิ้นงาน อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และลวดเชื่อมตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม มีความรู้ความสามารถในการประกอบชิ้นงานเชื่อมตามแบบปรับกระแสไฟเชื่อม ปรับใช้พารามิเตอร์ในการเชื่อมงานที่เหมาะสม เชื่อมชิ้นงานเหล็กกล้าคาร์บอนโดยกระบวนการเชื่อมแบบหลอมละลายที่ใช้ลวดเชื่อมหุ้มฟลักซ์รอยต่อชน (Butt Joint) ในลักษณะการเชื่อมท่อกับท่อ ในตำแหน่งท่าเชื่อมตามมาตรฐาน ISO 9606-1 ให้มีคุณภาพแนวเชื่อม ตามมาตรฐาน ISO 5817 โดยการจับยึดชิ้นงานในตำแหน่งท่าเชื่อมที่ถูกต้อง เชื่อมชิ้นงานตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม ทำความสะอาดชิ้นงานเชื่อม ตรวจสอบแนวเชื่อมและชิ้นงานเชื่อมด้วยตนเองก่อนส่งชิ้นงาน รวมถึง ตรวจสอบเครื่องมือหลังการใช้งาน จัดเก็บเครื่องมือ จัดเก็บลวดเชื่อม ทำความสะอาดเครื่องเชื่อม พร้อมอุปกรณ์ประกอบ จัดเก็บสถานที่ปฏิบัติงาน โดยปฏิบัติงานตามหลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย</p>	<p style="text-align: center;">๖๓๐</p>

<p style="text-align: center;">มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)</p>	<p style="text-align: center;">อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า</p>
<p>๒. กลุ่มสาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ได้แก่</p>	
<p>๒.๑ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้าภายนอกอาคาร</p>	
<p>ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ช่างซึ่งประกอบอาชีพในงานติดตั้งอุปกรณ์ประกอบเสาไฟฟ้า และการตั้งเสาไฟฟ้า</p>	๔๕๐
<p>๒.๒ สาขาอาชีพช่างโทรคมนาคม (ไมโครเวฟและการสื่อสารดาวเทียม)</p>	
<p>ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างาน ช่วยให้คำแนะนำ หรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น</p>	๔๕๐
<p>๒.๓ สาขาอาชีพช่างควบคุมด้วยระบบโปรแกรมเมเบิลลอจิกคอนโทรลเลอร์ (Programmable Logic Controller : PLC)</p>	
<p>ระดับ ๑ หมายถึง ช่างผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ประกอบ ติดตั้ง บำรุงรักษา และตรวจสอบในระดับเบื้องต้น เกี่ยวกับระบบโปรแกรมเมเบิลลอจิกคอนโทรลเลอร์ (Programmable Logic Controller : PLC) และทักษะในการเขียนโปรแกรมเบื้องต้นโดยมีผู้แนะนำหรือคอยตรวจสอบ</p>	๔๕๐
<p>ระดับ ๒ หมายถึง ช่างผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ออกแบบโปรแกรม การประกอบ ติดตั้ง บำรุงรักษา ตรวจสอบแก้ไขปัญหาในระดับที่สูงขึ้น มีทักษะในการเขียนโปรแกรมระดับกลาง และสามารถตรวจสอบข้อผิดพลาดของโปรแกรมด้วยตนเอง</p>	๕๔๐
<p>๒.๔ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้าสำหรับอุตสาหกรรมการจัดงานประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล และการแสดงสินค้า (MICE : Meetings Incentives Conventions Exhibitions)</p>	
<p>ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และทัศนคติ ในงานเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์สำหรับงานติดตั้ง งานเดินสายเมน งานติดตั้งอุปกรณ์ งานบริการระหว่างจัดงาน งานเปิด - ปิดไฟฟ้าตามรายการที่กำหนด งานแก้ไขและเพิ่มเติมระหว่างจัดงาน งานรื้อถอน งานขนย้าย งานตรวจสอบซ่อมแซมอุปกรณ์เบื้องต้น งานคัดแยก และงานจัดเก็บ</p>	๔๔๐
<p>๒.๕ สาขาอาชีพช่างติดตั้งระบบโซลาร์เซลล์</p>	
<p>ระดับ ๑ หมายถึง ช่างผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการอ่านแบบติดตั้งเบื้องต้น ติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ที่ติดตั้งบนหลังคา (Solar Rooftop) และปฏิบัติงานตามคำสั่งได้อย่างปลอดภัยมีความสามารถในการใช้และดูแลรักษาเครื่องมือ อุปกรณ์ การอ่านสัญลักษณ์ แผนภาพทางไฟฟ้า การแก้ปัญหาข้อขัดข้องในการติดตั้งของบริภัณฑ์เบื้องต้น</p>	๔๕๐
<p>๓. กลุ่มสาขาอาชีพช่างเครื่องกล ได้แก่</p>	
<p>๓.๑ สาขาอาชีพพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยกไฟฟ้า</p>	
<p>ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการบังคับควบคุมเครื่องจักร รถยกไฟฟ้าให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัย ตลอดจนทำงานได้ตามวัตถุประสงค์ของงาน เช่น ยกวัสดุเพื่อเคลื่อนย้ายไปวางในตำแหน่งที่เหมาะสมได้ เคลื่อนย้ายเครื่องจักรได้ รวมถึงการซ่อมบำรุงเครื่องจักรในเบื้องต้นได้มีประสิทธิภาพสูงสุดตามมาตรฐานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ และมีทัศนคติที่ดีในการทำงาน</p>	๔๓๐

หน่วย : บาท/วัน

<p style="text-align: center;">มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)</p>	<p style="text-align: center;">อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า</p>
<p>๓.๒ สาขาอาชีพพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยนต์ใช้เครื่องยนต์</p>	
<p>ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ได้ดี สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงานเป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ใต้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้โดยเฉพาะการตัดสินใจ และเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม</p>	<p>๔๓๐</p>
<p>๓.๓ สาขาอาชีพช่างตั้งศูนย์และถ่วงล้อรถยนต์</p>	
<p>ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการเลือกใช้อย่างและกระทะล้อ ตรวจสอบสภาพยาง ถอดใส่ สลับยาง ถ่วงสมดุลล้อ และตั้งศูนย์ถ่วงล้อ ได้อย่างถูกต้อง ตามมาตรฐานที่บริษัทผู้ผลิตรถยนต์กำหนด</p>	<p>๔๑๕</p>
<p>๓.๔ สาขาอาชีพช่างซ่อมรถจักรยานยนต์</p>	
<p>ระดับ ๑ หมายถึง ผู้มีจิตสำนึกและกิจนิสัยอยู่ในระดับพื้นฐานเบื้องต้น มีความสามารถถอดประกอบเครื่องยนต์ส่วนบนและชิ้นส่วนที่สึกหรอ โครงรถ ล้อ ซ็อกอับแผงคอ สวิงอามเปลี่ยนยาง และวงเปลี่ยนชุดฝาครอบภายนอก ส่งกำลัง โช้และสายพาน เปลี่ยนชิ้นส่วนไฟฟ้า ซ่อมบำรุง ตามระยะการใช้ตามคู่มือ การใช้และบำรุงรักษาเครื่องมือ ใช้และวางถูกวิธี สามารถตรวจสอบรถใหม่ก่อนส่งลูกค้า และอธิบายเงื่อนไขการรับประกัน สามารถทำการเบิกอะไหล่เพื่อการซ่อมงานที่ต้องมีหัวหน้างานกำกับดูแล</p>	<p>๔๑๕</p>

หมายเหตุ ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ดังนี้

๑. เรื่อง มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ ที่เว็บไซต์ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน www.dsd.go.th หรือ www.dsd.go.th/standard หรือ สอบถามได้ที่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน กลุ่มงานกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๓ ๔๘๘๗ กลุ่มงานส่งเสริมการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๕ ๔๘๓๗

๒. เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ที่เว็บไซต์ของกระทรวงแรงงาน www.mol.go.th หัวข้ออัตราค่าจ้างขั้นต่ำ หรือสอบถามได้ที่สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง โทรศัพท์ ๐ ๒๒๓๒ ๑๑๓๗-๓๙, ๐ ๒๒๓๒ ๑๒๔๕

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบกิจการปฏิบัติตามประกาศ คณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๐) ดังกล่าวโดยทั่วกัน

กระทรวงแรงงาน
มกราคม ๒๕๖๔

ตารางสรุปอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 96 สาขาอาชีพ

 ไม่มีมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติตามระดับนั้น ๆ
  มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่มีการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

(หน่วย : บาท ต่อ วัน)

ลำดับ	กลุ่มสาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม (สาขาอาชีพ)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ					
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10	
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64	
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2
1. กลุ่มสาขาอาชีพช่างเครื่องกล							
1	1.1 ช่างสีรถยนต์	440	515	585			
2	1.2 ช่างเคาะตัวถังรถยนต์	465	560	650			
3	1.3 ช่างซ่อมรถยนต์	400	490	585			
4	1.4 ช่างบำรุงรักษารถยนต์	375	440				
5	1.5 ช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล	400	490	585			
6	1.6 ช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก	400	490	585			
7	1.7 พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยนต์ไฟฟ้า					430	
8	1.8 พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยนต์ใช้เครื่องยนต์					430	
9	1.9 ช่างตั้งศูนย์และถ่วงล้อรถยนต์					415	
10	1.10 ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์					415	
2. กลุ่มสาขาอาชีพภาคบริการ							
11	2.1 ผู้ประกอบอาหารไทย	440	565				
12	2.2 พนักงานนวดไทย	485	640	795			
13	2.3 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (หัตถบำบัด)	540	715				
14	2.4 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (สุนทรบำบัด)	595	790				
15	2.5 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (วาริบำบัด)	625	825				
16	2.6 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (โภชนบำบัด)	680	900				
3. กลุ่มสาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์							
17	3.1 ช่างซ่อมไมโครคอมพิวเตอร์	440	550	660			
18	3.2 ช่างไฟฟ้าภายในอาคาร	440	550	660			
19	3.3 ช่างไฟฟ้าอุตสาหกรรม	440	550	660			
20	3.4 ช่างเครื่องปรับอากาศในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก	440	550	660			
21	3.5 ช่างอิเล็กทรอนิกส์ (โทรทัศน์)	440	550				
22	3.6 ช่างไฟฟ้าภายนอกอาคาร					450	
23	3.7 ช่างโทรคมนาคม (ไมโครเวฟและการสื่อสารดาวเทียม)					450	
24	3.8 ช่างควบคุมด้วยระบบโปรแกรมเมเบิลลอจิกคอนโทรลเลอร์ (Programmable Logic Controller : PLC)					450	540
25	3.9 ช่างไฟฟ้าสำหรับอุตสาหกรรมการจัดประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล และการแสดงสินค้า (MICE : Meetings Incentives Conventions Exhibitions)					440	
26	3.10 ช่างติดตั้งระบบโซลาร์เซลล์					450	
4. กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม							
27	4.1 ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์	510	585	740			
28	4.2 ช่างเชื่อมแม่เหล็ก	440	550	660			
29	4.3 ช่างเชื่อมทิก	505	680	855			
30	4.4 ช่างเชื่อมท่อพอลิเอทิลีนความหนาแน่นสูง	510					
31	4.5 ช่างประกอบท่อ	440					
32	4.6 ช่างทำแม่พิมพ์ฉีดโลหะ	530					
33	4.7 ช่างกลึง					460	540
34	4.8 ช่างควบคุมเครื่องกลึง CNC					470	555
35	4.9 ช่างควบคุมเครื่อง Wire Cut					480	
36	4.10 ช่างเชื่อมอาร์กโลหะด้วยมือ					465	550

ลำดับ	กลุ่มสาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม (สาขาอาชีพ)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ					
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10	
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64	
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2
5. กลุ่มสาขาอาชีพช่างก่อสร้าง							
37	5.1 ช่างไม้ก่อสร้าง	425	545	670			
38	5.2 ช่างก่ออิฐ	380	515	645			
39	5.3 ช่างฉาบปูน	425	545	670			
40	5.4 ช่างอะลูมิเนียมก่อสร้าง	405	525	645			
41	5.5 ช่างหินขัด	440					
42	5.6 ช่างฉาบยิปซัม	440					
43	5.7 ช่างมุงหลังคากระเบื้องคอนกรีต	440	565	685			
6. กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์							
44	6.1 ช่างเย็บ	345	410	550			
45	6.2 ช่างเครื่องประดับ (ประดับอัญมณี)	440	605	825			
46	6.3 ช่างเครื่องเรือนไม้	370	425	480			
47	6.4 ช่างบุครุภัณฑ์	355	410	465			
48	6.5 ช่างสีเครื่องเรือน	385	495				
7. กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์							
49	7.1 พนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่าง	400	475				
50	7.2 พนักงานประกอบมอเตอร์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า	410	490				
51	7.3 ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	455	540				
52	7.4 ช่างเทคนิคระบบรักษาความปลอดภัย	440	530				
8. กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์							
53	8.1 ช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530				
54	8.2 ช่างเชื่อมมิก-แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530				
55	8.3 ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530				
56	8.4 ช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530				
9. กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์							
57	9.1 ช่างเทคนิคพ่นสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530				
58	9.2 ช่างเทคนิคพ่นสีเลอร์ตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530				
59	9.3 พนักงานประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย)	440	530				
60	9.4 ช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530				
10. กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณี							
61	10.1 ช่างเจียรระโนพลอย	465	605				
62	10.2 ช่างหล่อเครื่องประดับ	465	605				
63	10.3 ช่างตกแต่งเครื่องประดับ	465	605				
64	10.4 ช่างฝังอัญมณีบนเครื่องประดับ	465	605				
11. กลุ่มอุตสาหกรรมโลหะศิลปกรรม							
65	11.1 นักบริหารการขนส่งสินค้าทางถนน	460	550				
66	11.2 ผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน 10 ตัน	400	475				
67	11.3 ผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง	385	465				
68	11.4 ผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า	375	455				
12. กลุ่มอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ							
69	12.1 ช่างเทคนิคเขียนแบบเครื่องกล	510	605				
70	12.2 ช่างเชื่อมทิกสำหรับอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ	550	660				
71	12.3 ช่างเทคนิคระบบส่งกำลัง	495	595				
72	12.4 ช่างเทคนิคระบบไฮดรอลิก	510	605				

ลำดับ	กลุ่มสาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม (สาขาอาชีพ)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ					
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10	
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64	
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2
13. กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น							
73	13.1 ช่างเชื่อมระบบท่อในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น	440	535				
74	13.2 ช่างเทคนิคเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่	425	520				
75	13.3 ช่างเทคนิคห้องเย็นขนาดเล็ก	425	520				
76	13.4 พนักงานประกอบเครื่องปรับอากาศ	410	505				
14. กลุ่มอุตสาหกรรมแม่พิมพ์							
77	14.1 ช่างเทคนิคเครื่องกัดอัตโนมัติ	495	595				
78	14.2 ช่างเทคนิคเครื่องฮีตีเอ็ม	475	570				
79	14.3 ช่างเทคนิคเครื่องไวร์คัทฮีตีเอ็ม	475	570				
80	14.4 ช่างขัดเงาแม่พิมพ์	420	505				
15. กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก							
81	15.1 พนักงานหลอมเหล็กเตาอาร์คไฟฟ้า	515	620				
82	15.2 พนักงานปรุงแต่งน้ำเหล็กในเตาปรุงน้ำเหล็ก (Ladle Furnace)	535	640				
83	15.3 พนักงานหล่อเหล็ก	490	600				
84	15.4 พนักงานควบคุมการอบเหล็ก	470	575				
16. กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก							
85	16.1 ช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก	405	480				
86	16.2 ช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก	405	480				
87	16.3 ช่างเทคนิคเครื่องเป่าขนนก	405	480				
88	16.4 ช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก	440	515				
17. กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์							
89	17.1 พนักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	350	380				
90	17.2 พนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ	395	455				
91	17.3 พนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	365	415				
92	17.4 ช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	375	415				
18. กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า							
93	18.1 พนักงานตัดวาดรองเท้า	395	435				
94	18.2 พนักงานอัดพื้นรองเท้า	405	450				
95	18.3 ช่างเย็บรองเท้า	405	450				
96	18.4 พนักงานประกอบรองเท้า (เย็บ)	385	415				

หมายเหตุ

- อัตราค่าจ้างตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 9) ลงวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2563 มีผลใช้บังคับในวันที่ 1 พฤษภาคม 2563
- อัตราค่าจ้างตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 10) ลงวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2564 มีผลใช้บังคับในวันที่ 15 กรกฎาคม 2564